

Dichten tot je buiten adem bent

Recensie

 Fien Veldman

„Ik zit mij voor het vensterglas / onnoemelijk te vervelen. / Ik wou dat ik twee hondjes was / dan kon ik samen spelen.” Dit gedicht van Godfried Bomans, en ook Cees Buddinghs klassieker over het dekseltje van de sandwichspread en iets serieuze gedichten van Neeltje Maria Min: ze komen allemaal aan bod in *Van jonge mensen, de dingen die nog komen*. De nieuwe voorstelling van productiehuis Meeuw van de Jeugdtheaterschool in Leeuwarden beleefde gisteren zijn try-out.

De Nederlandse poëziecanon wordt flink aangesproken: het script bestaat louter uit gedichten. Echt praten doen de klasgenoten met hun jaren vijftig-outfits en kostschoolmannieren niet, ze dragen elkaar slechts poëzie voor. De jonge acteurs geven er prachtig vorm aan. Ze maken de gedichten niet alleen verhalend, maar brengen ze ook tot leven.

Vuurwerk

De stoerste jongen uit de klas durft het aan om ‘vuurwerk te imiteren’, staand op een tafel en totdat hij er bijna van buiten adem raakt. De verlegen klasgenoot is al tijden verliefd op een medescholiere, maar ja: hij durft haar niets te zeggen. Door een gedicht voor te dragen weet hij toch zijn liefde te betuigen. Bij iedere zin wordt hij iets zekerder van zijn zaak, maar na iedere strofe speelt zij net iets fanatieker *hard to get*. Een geweldige scène met Herman Gorters poëzie als script. Je verwondert je iedere

keer weer over het uitzonderlijke acteervermogen van zulke jonge toneelspelers, die op de Jeugdtheaterschool gelukkig alle ruimte krijgen om hun talent te ontwikkelen.

Niet alleen poëzie speelt een grote rol in het stuk, ook de muziek is sfeerbepalend. Op de ‘dansavond’ blijken de relaties tussen de klasgenoten een stuk minder onschuldig dan gedacht. Waar de dingen in de eerste helft van het stuk nog moesten komen, zijn ze in latere scènes lang en breed begonnen. De zwaarte en gewichtigheid nemen met rasse schreden toe - men gaat zich zorgen maken over de dingen die nog komen, en dan vooral dat ene onvermijdelijke: de dood.

Omslag

Hoewel deze thematiek een mooi contrast vormt met de onschuldige liefdes bij aanvang, is het misschien een iets te strikte omslag. De vrolijke, lichtvoetige liefdesliedjes worden plots vervangen door een eenzaam-ontwakende Amy Winehouse, en de flirterige blikken maken plaats voor (of worden aangevuld door) het zich ontdoen van kledingstukken. De onschuld is er wel af zo. Maar de jonge acteurs bewijzen dat ze dit aankunnen: de dansavond kan ontsporen, zonder dat het stuk dat doet.

Productiehuis Meeuw heeft weer een kunststukje afgeleverd: voor deze jonge mensen zullen er nog veel dingen komen.

 ‘Van jonge mensen, de dingen die nog komen’ door Meeuw Jeugdtheaterschool in De Harmonie in Leeuwarden, try-out, 80 bezoekers